

Månedens historie, oktober 2022: Wolle Ditlev.

Gamle Wolle Ditlev (Ole Ditlevsen) var én af de rigtige Ringkøbing-originaler. Han var en særpræget person, som alle lagde mærke til.

Han var født i 1833 og døde i 1924.

Alle lagde mærke til ham og hans måde at leve livet på. Han sås næsten daglig køre rundt i byens gader med sin bedste ven – trækvognen – venligst nikkende og smilende til alle, han kom forbi.

Wolle var en slags ”vognmand”, der besørgede brænde- og gruskørsel eller lignende for privatfolk for på denne måde at tjene en ekstra skilling til livets ophold.

Wolle Ditlev

Wolles beskedne hjem på Øster Alle bestod af en stue, hvor der i det ene hjørne stod et råt sammentømret træsenng med pjalter og tæpper over et låg af halm. Dynere og lagner brugte han ikke. Over sengen hang billeder af J.C. Christensen, Grundtvig, kongen og dronningen. Desuden ungdomsbilleder af Wolle og hustruen. Det øvrige møblement bestod af et bord af ringe størrelse samt 2 stole.

På bordet stod et petroleumsapparat, som altid var tændt om aftenen, når Wolle læste sin avis. Dels lunede det og kunne holde kaffen varm, for Wolle listede mange kopper kaffe ned, mens han tyggede ”æ Dagblaa”.

Dagbladet var Wolles kæreste og eneste læsning, men det var også tilstrækkeligt. Han begyndte med første spalte og læste spalte op og spalte ned for at slutte med sidste annonce på bagsiden. Han var én af Dagbladets mest trofaste abonnenter. Hver den 1. i måneden indfandt han sig på Dagbladets kontor for at betale. Han ville ikke risikere, at hans kæreste læsning udeblev.

En aften, da der var fest for de gamle i missionshuset, spurgte kapellan Schmidt: "Hører De godt, Wolle?" - "Ja, nær der blywr såe noved godt", lød svaret. (Ja, når der bliver sagt noget godt).

Højdepunktet på Wolles originalitet kom dog særlig frem, da hans kone døde og blev begravet. Først vrøvlede han ganske forfærdeligt over at skulle betale 20 kr. for gravpladsen. Wolle var jo gammel gartner, og han var vant til at regne med forretning af ethvert stykke jord, så han besluttede sig til at udnytte det dyre stykke jord på en "fornuftig" måde. En dag i forsommeren fik gartneren på kirkegården noget af et chok, idet der på Wolles kones grav fremspirede både gulerødder, persille og kartofler. Wolle fik senere ordre til at fjerne afgrøderne, hvad han også – skønt modvilligt – gjorde, men indtil sin dødsdag begreb han ikke, at han ingen ret havde til at dyrke den jord, han havde betalt leje af i dyre domme.

Wolle boede i "Aldersly" på Øster Alle (i dag Øster Alle 18). Han døde som 91-årig. Han var "møj ring' på det sidst" som hans naboerske "gamle Lene" udtrykte sig den dag, han var død.

Wolle havde været på sin sædvanlige runde med kæmpetrækvognen, stagende sig frem med selen over skulderen og knortekæppen i hånden og med et læs haveaffald på vognen. Kørslen foregik i "bette nøk", da Wolle ikke kunne holde ud at trække ret længe ad gangen. Det var hjertet, der lavede vrøvl. Han måtte af og til sætte sig på vognstangen for at hvile. Under et sådant hvil holdt hans gamle hjerte pludselig op med at slå, og Wolle trimlede ned foran vognen og drog det sidste suk.

Hjemme i Wolles stue lå der på bordet et stykke tørt hvedebrød og i Wolles kaffekop, der i parentes bemærket, aldrig blev vasket af, var der en sjat kaffe tilbage - det var rester af Wolles sidste, fattige måltid.

Wolle har i sin tid udrettet et langt større og mere slidsomt og pligtro arbejde end så mangen anden, der måske ville se ned på ham. Han var ærlig og stabil – ret en gammeldags sej og solid vestjyde.

Uddrag fra bogen "Ringkjøbing-historier" af J. Vejen Larsen, samt Avisartikel i Ringkjøbing Amts Dagblad den 10.10.1956 om "Wolle Ditlev! i Aldersly - en gammel Ringkjøbingoriginal"